

בש"פ 4806/24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בש"פ 4806/24 - מדינת ישראל נ' פלוניעליון

בש"פ 4806/24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בבית המשפט העליון

[23.06.2024]

כבוד השופטת י' וילנר

בקשה (שלישית) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת - "

בשם המשיב - עו"ד אריאל כצמן

תאריך הישיבה: י"ג בסיון התשפ"ד (19.6.2024).

החלטה

1. בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים, החל מיום 24.6.2024, או עד למתן פסק דין בתפח"ע 60646-03-23 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

2. כפי שפורט בהרחבה בהחלטות קודמות שניתנו בעניינו של המשיב על-ידי בית משפט זה (בש"פ 8803/23; בש"פ 2287/24), ביום 27.3.2023, הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות מין בביתו הקטינה (ילידת שנת 2005; להלן: המתלוננת), בתקופה שבין שנת 2010 לבין שנת 2020, ובכלל זה, אינוס, מעשי סדום, מעשים מגונים וכן שיבוש הליכי משפט. במקביל, ביום 7.6.2023, ולנוכח הסכמתו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר, ובשים לב לסיכון הנשקף מן המשיב; להמלצתו השלילית של שירות המבחן; ולחשש לשיבוש הליכי משפט, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד לתום הליכים בעניינו (מ"ת 60627-03-23). לבקשתה של המבקשת, מעצרו של המשיב הוארך מעת לעת על-ידי בית משפט זה (בש"פ 8803/23; בש"פ 2287/24); וכעת - עותרת המבקשת להאריך את מעצרו בפעם השלישית.

להשלמת התמונה, יצוין כי בהתאם להחלטתו של בית המשפט המחוזי, שניתנה במסגרת בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, התקבל ביום 5.5.2024 תסקיר מעצר נוסף בעניינו של המשיב, ממנו עולה כי לא ניתן לשלול, אף בעת הזאת, סיכון משמעותי מן המשיב; כי לא חל כל שינוי נסיבות בעניינו מאז הגשת התסקיר הראשון; וכי אין בנמצא חלופת מעצר שיש בה כדי להפחית את הסיכון הנשקף ממנו.

3. אשר לקצב ההתקדמות ההליך - בשלב זה מצוי התיק בישורת האחרונה; הסתיימה שמיעת העדים, והתיק נקבע להגשת סיכומים בכתב; ומועד להשלמת הסיכומים בעל-פה נקבע ליום 11.9.2024.
4. בבקשה, מדגישה המבקשת את החומרה הרבה הטמונה בעבירות בהן הואשם המשיב, וטוענת כי יש בכך כדי ללמד על מסוכנותו - מסוכנות העולה אף מתסקירי שירות המבחן שניתנו בעניינו, ואשר לא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר. עוד הודגש כי ההליך העיקרי מצוי לקראת סיומו; וכי טעמים אלו מצדיקים את קבלת הבקשה ואת הארכת מעצרו של המשיב. המשיב מצדו מתנגד לבקשה, וטוען, בעיקרו של דבר, כי יש בזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות לכאורה כדי ללמד על כך שלא נשקפת מן המשיב כל מסוכנות; וכי יש בכך, לצד התמשכותו של ההליך העיקרי, כדי להצדיק את דחיית הבקשה ואת שחרורו של המשיב ללא תנאים מגבילים.
5. כידוע בקשות להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מחייבות עריכת איזון בין הזכויות והאינטרסים המתחרים - בין זכות החירות של הנאשם מחד; לבין האינטרסים הציבוריים של שמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי מאידך. במסגרת איזון זה, יש להתחשב, בין היתר, במסוכנות הנשקפת מן הנאשם; בחומרת העבירות בהן הואשם; בחשש לשיבוש הליכי המשפט ולהימלטות מאימת הדין; וכן בזמן שחלף מאז מעצרו של הנאשם, ובקצב התקדמותו של ההליך המתנהל נגדו (ראו, מיני רבים: בש"פ 4750/24 מדינת ישראל נ' מסרי, פס' 8 (16.6.2024); בש"פ 905/24 מדינת ישראל נ' אלקיעאן, פס' 12 (20.2.2024); בש"פ 894/23 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 11 (8.2.2023)).
6. לא מצאתי כי נקודת האיזון הוסתה לטובת שחרורו של המשיב, וזאת לנוכח המסוכנות הרבה שעדיין נשקפת ממנו, כנלמד ממהותן של העבירות בהן הואשם - עבירות מין שביצע המשיב לאורך זמן בביתו הקטינה; וכן מתסקירי שירות המבחן השליליים שהוגשו בעניינו. כמו כן, ההליך העיקרי מתקדם בקצב משביע רצון ונמצא, כאמור, לקראת סיומו; וגם בכך יש כדי להוביל למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.
7. אשר על כן, אני מקבלת את הבקשה, ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 24.6.2024, או עד למתן פסק דין בתפח"ע 60646-03-23 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. ניתנה היום, י"ז בסיון התשפ"ד (23.6.2024).